

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE II
Mojmírova 5, 040 46 Košice 1

Číslo: 2 Pv 259/16/8803-9
EEČ: 2-64-317-2017

Košice II 17.03.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a odsek 1 písmeno b, písmeno c Trestného zákona
prečin: obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a odsek 1 písmeno b, písmeno c Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- prečin: obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

- v Košiciach – XXXXX od presne nezistenej doby mesiaca máj 2013 do 03.06.2016, kedy nastúpil do ÚVV a ÚVTOS Prešov, dlhodobo prenasledoval poškodenú XXXXX, a to tak, že vyhľadával jej osobu, sledoval ju a dennodenne ju nepretržite telefonicky a textovými správami kontaktoval a zároveň v Košiciach – XXXXX na ul. Važeckej č. 4 pri výťahu na 6. poschodí začiatkom mesiaca máj 2016 v čase okolo 23:00 hod držal poškodenú na zemi oboma rukami približne do 03:00 hod rána, kedy sa jej podarilo utiecť,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Okresného riaditeľstva PZ, Obvodného oddelenia XXXXX – XXXXX uznesením podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku sp. zn. XXXXX z 30.04.2016 začal trestné stíhanie pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti citovaného uznesenia.

Následne poverený príslušník Okresného riaditeľstva PZ, Obvodného oddelenia XXXXX – XXXXX uznesením podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku zo 06.06.2016 vyššie uvedenej spisovej značky vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona založeného na tom, ako je to uvedené vo výrokovej časti predmetného rozhodnutia.

Vykonaným vyšetrovaním bolo zistené, že obvinený XXXXX v Košiciach – XXXXX od presne nezistenej doby mesiaca máj 2013 do 03.06.2016, kedy nastúpil do ÚVV a ÚVTOS Prešov, dlhodobo prenasledoval poškodenú XXXXX a to tak, že vyhľadával jej osobu, sledoval ju a dennodenne ju nepretržite telefonicky a textovými správami kontaktoval a zároveň v Košiciach – XXXXX na ul. Važeckej č. 4 pri výťahu na 6. poschodí začiatkom mesiaca máj 2016 v čase okolo 23:00 hod držal poškodenú na zemi oboma rukami približne do 03:00 hod rána, kedy sa jej podarilo utiecť.

Hore uvedený skutkový stav bol v prípravnom konaní preukázaný nasledovnými dôkazmi :

Svedkyňa – pošk. XXXXX (č.l. 44-50, 63-67) vo svojom výsluchu uviedla, že s obvineným sa spoznala asi v roku 2013, pričom s ním mala aj intímny partnerský vzťah, asi jeden mesiac, počas ktorého sa pravidelne navštevovali a trávili spolu čas na rôznych miestach, či už na bytoch u kamarátov, alebo v pohostinstvách, kde väčšinou popíjali alkoholické nápoje. Spoločnú domácnosť nikdy neudržiavali. Súčasne dodala, že po rozchode s obvineným, ktorému predchádzali fyzické útoky a bitky, ju obvinený prenasledoval, a to tým spôsobom, že ju kontaktoval proti jej vôli, či už osobne, alebo telefonicky, vyhľadával jej prítomnosť, sledoval ju a bránil jej v užívaní osobnej slobody. Zároveň skonštatovala, že obvinenému nikdy preukázateľne nevyjadrila svoj odmietajúci postoj voči jeho správaniu a snahám o kontaktovanie jej osoby, a to z dôvodu, že sa bála, že jej ublíži. V tomto smere taktiež nevyhľadala žiadnu pomoc u známych, ani u odborníkov poskytujúcich psychologické poradenstvo, keďže by jej nepomohli. Stretnutiam s obvineným sa nevyhýbala, aktívne neurobila žiadne kroky smerujúce k ich zamedzeniu, nakoľko rada chodíva medzi ľuďmi, a preto sa kontaktu s obvineným nedalo zabrániť. Vo vzťahu k obmedzovaniu osobnej slobody na ul. Važeckej č. 4 v Košiciach na 6. poschodí pred výťahom uviedla, že na uvedené miesto išla dobrovoľne, obvinenému nevyjadrila svoj nesúhlas a taktiež nevyhľadala žiadnu pomoc u susedov.

Svedok XXXXX, otec poškodenej (č.l. 41-43) vo svojej výpovedi uviedol, že

obvinený poškodenú prezváňal aj v nočných hodinách, kedy jej zvykol taktiež vyklopkávať na jej okno, čo ho rušilo. Súčasne dodal, že musel sprevádzať dcéru Adriánu na zastávku električky, alebo bol privolaný, aby jej pomohol dostať sa domov z pohostinstiev, nakoľko ona sa bála a nemohla obvinenému nijakým spôsobom protirečiť.

Svedkovia XXXXX a XXXXX (č.l. 57-60) vo svojich výpovediach zhodne skonštatovali, že o žiadnom prenasledovaní nevedia a na spolužití obvineného a poškodenej si nikdy nič podozrivé nevšimli, keďže všetkých štyroch spájali spoločné sedenia v pohostinstvách a na bytoch, kde stále popíjali alkohol. Zároveň dodali, že poškodená na tieto akcie chodila stále dobrovoľne, nikto ju k tomu nemusel nútiť a taktiež nikdy pred nimi nevyjadrila svoj negatívny postoj k obvinenému.

V predmetnej veci bol vypracovaný znalecký posudok č. 101/2016 zo dňa 12.11.2016 z odboru psychológie (č.l.72-84), z ktorého vyplýva, že poškodená je schopná si pamätať v časovom a kauzálnom slede iba čiastočne, nakoľko má výrazný sklon ku konzumácii alkoholu, ktorý výrazne ovplyvňuje rozsah, presnosť, identicitu a detailnosť zapamätaného z reálne prežitých situácií. Toto u nej aktivuje sklon ku konfabuláciám, klamaniu, vymýšľaniu a skresľovaniu reálne prežitých skutočností. Zo záverov psychologického vyšetrenia taktiež vyplýva, že poškodená používa trestné oznámenie ako vlastné alibi pred okolím, teda aj pred spoločnými známymi, kamarátmi a rodinou. Diagnostikované skóre IŽI je u poškodenej štatisticky významné – vysoké, pričom zo psychologického hľadiska nie je možné jej výpovede hodnotiť ako identické, zhodné s reálne prežitým.

Pravdivosť vyššie uvedených skutočností potvrdzujú aj listinné dôkazy – zápisnica o trestnom oznámení (č.l.3-5), znalecký posudok č. 101/2016 z odboru psychológie (č.l.72-84), výpisy z sms správ (č.l.85-101), správa spol. Slovak Telekom, a.s. s prílohou (č.l.116-117) a správa spol. SWAN Mobile, a.s. s prílohami (č.l. 119-123).

Obvinený vo svojom výsluchu (č.l. 8-24, 27-30) akékoľvek prenasledovanie namierené proti poškodenej popiera, pričom zároveň dodal, že to bola práve poškodená, ktorá ho mala telefonicky, alebo osobne kontaktovať a chcela s ním tráviť voľný čas. Menovaný ako dôvod ich rozchodu uviedol nadmerné požívanie alkoholických nápojov zo strany poškodenej, ktorej sa viac krát snažil dohovoriť, aby niečo so svojim životom robila. Obmedzovanie osobnej slobody poškodenej tak, ako sa mu to kladie za vinu popiera, nikdy s ňou na chodbe pred bytom na ul. Važeckej č. 4 nespál. Záverom však potvrdil, že ju zvykol telefonicky prezváňať aj v nočných hodinách a rovnako tak jej vyklopkával aj na okno bytu, robil tak len preto, lebo aj ona ho zvykla v nočných hodinách prezváňať a na okno jej klopal, len keď potrebovala cigarety, alkohol, alebo peniaze.

Po vyhodnotení dôkazov som dospel k nasledovným právnym záverom:

V zmysle § 360a ods. 1 písm. b), c) Trestného zákona, kto iného dlhodobo

prenasleduje takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že vyhľadáva jeho osobnú blízkosť alebo ho sleduje a kontaktuje ho prostredníctvom tretej osoby alebo elektronickej komunikačnej služby, písomne alebo inak proti jeho vôli, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že objektívna stránka skutkovej podstaty predmetného prečinu nebezpečného prenasledovania okrem iného vyžaduje, aby konanie páchatel'a bolo dlhodobé a zároveň spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo alternatívne, aby išlo o konanie, ktoré je spôsobilé podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu života tejto osoby. Vychádzajúc z doposiaľ zisteného skutkového stavu možno konštatovať, že podmienka dlhodobého prenasledovania nebola dostatočným spôsobom preukázaná, tak vo svojej intenzite, ako aj v rôznorodosti foriem jej jednotlivých prejavov a zároveň je nespochybniteľné, že v dôsledku konania obvineného nedošlo ani k evidentnému zhoršeniu kvality súkromného života poškodenej. Toho dôkazom je fakt, že poškodená nebola nútená okolnosťami skutku podniknúť žiadne aktívne kroky k zmene svojho životného štýlu a každodenných návykov. Súčasne je nevyvrátiteľné, že poškodená spoločnosť a blízkosť obvineného sama vyhľadávala, keďže bola prítomná na mnohých večerných posedeniach, na ktorých sa zúčastňoval, okrem iných aj samotný obvinený, a teda zo strany poškodenej sa nepodarilo preukázať naplnenie obligatórneho znaku objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania spočívajúci v existencii dôvodnej obavy o jej život a zdravie alebo život a zdravie jej blízkych osôb.

Pokiaľ ide o posúdenie objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu obmedzovania osobnej slobody, v tomto prípade sa na jej naplnenie vyžaduje také bránenie v užívaní osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň sa mu bráni o svojom pohybe slobodne rozhodovať. Bránenie v užívaní osobnej slobody musí byť ťažko prekonateľné. Poškodená vo vzťahu ku konaniu obvineného nie len, že nekládla žiaden odpor, nebránila sa, ale ani nijakým spôsobom neprejavila svoj nesúhlas s týmto konaním, keďže ani nevyhľadala pomoc zo strany susedov, resp. iných osôb.

Zároveň hodnovernosť výpovedí poškodenej je spochybniteľná nie len výsledkami vyplývajúcimi zo znaleckého posúdenia, ale aj existenciou predchádzajúcich trestných stíhaní, ktoré boli na podnet poškodenej voči obvinenému vedené, a ktoré boli v konečnom dôsledku zastavené, resp. obvinený bol spod obžaloby oslobodený.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Andrej Šaro
prokurátor